

Vad är Ateism mot rationell Gudstro?

... jämför inte pinne med svärd!

**Av:
Björn Göransson**

Utgiven av: Rannsaka Förlag
Larsbodavägen 48
12341 Stockholm
Telefon/Fax: 08-947673
Email: webmaster@rannsaka.se
Bankgiro: 635-2926

I Guds, den Nåderike, den Barmhärtiges namn skriver jag denna bok

Förord

Islam är verkligen sanningens religion. Dess troslära är logisk och rationell, dess struktur är rustik och enhetlig. Och som om detta inte vore nog, så är grunden till allt detta *Islams monoteism*, Guds endom. Dess argument förintar och genomtränger, likt morgonljuset som strålar genom nattens sista mörker.

Vad gäller ateism, så är fallet motsatt. Jag tycker mig kunna argumentera för att ateismen är en ihålig övertygelse som inte kan existera utan sin motvikt - irrationell gudstro - som ateisten måste kalla på upprepade gånger under diskussion.

Följande punkter sammanfattar ganska väl hur denna bok argumenterar för Gudstro:

- Att "börja existera" händer av en orsak.
- Universum har börjat existera.
- Universum har således börjat existera av en orsak.

Vi måste också nämna redan här - för ju tidigare man inser detta, desto bättre - **att ateister inte har logiska, fristående argument mot Gudstro**. De är alltid grundade i okunskap, fördomar, missförstånd, egna värderingar samt känslor inför godtyckliga (och ofta moraliskt laddade) fenomen.

Ateism kommer aldrig kunna emotstå Islams monoteism, förutom genom att sprida felaktig information eller att väcka känslor genom propaganda. Och även där, så kommer effekten endast vara tidsbegränsad.

Gud säger:

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴿١﴾ اللَّهُ الصَّمَدُ ﴿٢﴾ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ﴿٣﴾ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ﴿٤﴾

Säg: "Han är Gud, den Ende.

Gud behöver ingen, men alla behöver Honom.

Han har inte avlat eller avlats.

Och ingen kan liknas vid Honom" (Koranen 112:1-4)

Gud säger även:

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ

Han är den som skickat sitt sändebud med trosläran och sanningens religion, för att låta den segra över all annan religion; hur förhatligt detta än må vara för månggudadyrkarna. (Koranen 61:9)

Jag råder den som uppriktigt söker sanningen att skaffa sig en kopia av Koranen (med korrekt översättning) och läsa den med öppet hjärta, fritt från fördomar.

Först därefter kan personen anse sig ha tagit ställning med sann kunskap, antingen för eller emot.

Med vänlig hälsning,

Björn Göransson (Stockholm 2011)

Varför uppstod ateismen?

För att förstå ateismen, så måste vi förstå dess ursprung, och i vilken miljö den uppstått.

Modern tids ateister kan delas in i två kategorier.

- Ateister med kristen bakgrund, men som upptäckt att kristen tro inte är förenlig med logik och vetenskap.
- Människor med uppväxt i en ateistisk miljö.

De första, moderna ateisterna kom under upplysningen. Man hade precis börjat att förutsättningslöst analysera Bibeln, vilket ledde till många framstående bibelvetares erkännande att Bibeln inte kommer från Gud, direkt, utan att först ha skrivits ner av människohänder, som ofta var både slarviga och klåfingriga. Och förutom frågan om textintegriteten, så visade den sig innehålla många motsägelser och ovetenskapliga påståenden.

Detta, i kombination med kristendomens logiska mysterier såsom treenighet, frälsning, försoning, frihet från lagen och uppståndelsen, blev slutet för många människors kristna tro och början på deras ateism. **Dessa människor tillhör den första kategorin.**

Några av dessa lämnade dock inte sin tro, utan kvarstod som modstulna kristna, som avstod från att tala aktivt om religion i sina hem. Och det är självfallet, att barn med passiva föräldrar kommer uppfostras av sin omgivning i övrigt; och i detta fall bli ateister. **Dessa tillhör den andra kategorin.**

Detta synsätt, om än grovt förenklat, förklarar varför vår tids ateister är så misstänksamt kristna i sina värderingar.

Om inte, så varför likställs kusingifte med incest i Sverige? Varför är alkohol accepterat (medan nolltolerans existerar mot marijuana och khat)? Varför är månggifte ett vedervärdigt gissel (men inte otukt, otrohet eller promiskuösitet)? Varför är nunnans sjal ett uttryck för hennes gudsfuktan och ödmjukhet (men muslimska kvinnor är förtryckta och tvingade till detsamma)?

Detta synsätt förklarar även varför ateister alltid tillskriver religion med saker som hör till medeltida kristendom (och som var början på upplysningen), såsom "gubben med skägg", "gubben i molnen", att jorden skulle vara platt, historier från inkquisitionen, samt att religion skulle vara emot vetenskap.

Vi finner även att ateisten ofta besitter en enorm okunskap om religion i alla dess former. Jag har personligen blivit anklagad - flera gånger - för att jag som muslim skulle tro att Gud har en son. På Djurgården träffade jag en svensk ateist som gjorde sig löjlig över att muslimerna, vidskepligt nog, alltid hänger kors i sina bilar. För att inte nämna de otaliga gånger man blivit beskylld för att vara kreationist (med typiskt kristna argument), troende på arvssynden, eller en "young-earthier".

Vad säger Gud om ateism?

Mig veterligen har Gud endast nämnt ateism (specifikt) vid ett tillfälle.

Detta är dock tillräckligt, för att ateismen är en irrationell övertygelse, och behöver således inget fristående svar. Med ett rationellt tankesätt, så faller ateismen på sin egen orimlighet.

Gud säger:

أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمْ الْخَالِقُونَ

“Skapades de av ingenting, eller är de själva skapare?” (Koranen 52:35)

Denna vers beskriver ateistens totala förvirring gällande sitt eget ursprung. För om inte Gud skapat honom, var har då människan kommit ifrån?

(Om svaret är "evolution", eller "big bang", så menar personen att människan kommit från ingenting, vilket är en logisk omöjlighet.)

Man kan även, i denna vers, identifiera ateistens två huvudsakliga ideologier. Antingen är personen nihilist, som tror på ingenting, och att ingenting är rätt eller fel, och att ingenting spelar någon roll.

Och när ateisten upplever någonting övernaturligt, såsom röster eller utomkroppsliga resor, anammar personen det spirituella "new age"-tänket, som grundar sig i att allting är Gud - vilket innebär ateism (båda grupper tror att ingen högre makt skapat eller bestämmer över universum).

Ateisten vet själv att man omöjligt kan bli till utan orsak, och att en sådan tillblivelse är omöjlig. Den vet även att vi själva saknar förmågan att skapa.

(Om inte, så låt någon av oss skapa en flugas vinge från tomta intet)

Gud följer föregående vers på ett passande sätt:

أَمْ خَلَقُوا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُؤْفِقُونَ

“...eller har de kanske skapat himlarna och jorden? Nej, de saknar övertygelse” (Koranen 52:36)

Om man ser till de faktorer som ligger till grund för ateismen, så finner man dock att de ofta tas upp i Koranen, och inte endast en gång.

Jag ska här försöka översätta en liten del av dessa verser:

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَبْصَارِ

“Sannerligen finns det, i skapandet av himlarna och jorden, och skiftandet av natt och dag, tecken för dem som har intellekt.” (Koranen 3:190)

هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ حَتَّىٰ إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلِكِ وَجَرَيْنَ بِهِم بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوا بِهَا جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ
وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ لَئِنِ أُنجَيْتَنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ
الشَّاكِرِينَ ﴿١٩٠﴾ فَلَمَّا أَنْجَاهُمْ إِذَا هُمْ يَبْعُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ

“Han är den som ger er förmåga att resa på land och hav. När ni stiger in i skeppen, och en god vind för dem fram, så må det komma en hård vind, och vågor anfaller dem från varje håll, och de resande tror att detta är slutet; då åkallar de Gud, uppriktigt och medvetet om Hans makt: ‘Om Du räddar oss från detta, så kommer vi vara tacksamma!’ Men när Han räddar dem, och för dem till lands, så se, hur de betar sig ondskefullt utan rätt.” (Koranen 10:22-23)

وَحَدُّوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا

“De förkastade Guds tecken, av orättvisa och högmod, men deras inre hade full övertygelse gällande dem.” (Koranen 27:14)

الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا

“De som åminner Gud, ståendes, stittandes och liggandes, och de begrundar skapandet av himlarna och jorden: Gud! Du har inte skapat detta för något falskt syfte.” (Koranen 3:191)

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنْبِهِ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّ كَأَن لَّمْ يَدْعُنَا إِلَىٰ ضُرِّ مَسَّهُ

“Om något ont sker Människan, så åkallar hon Mig liggandes, sittandes och ståendes, och när Jag sedan skingrar det onda, så passerar hon som om hon aldrig åkallat oss för något ont som skett henne” (Koranen 10:12)

Argument för Gudstro

Det korta och bästa argumentet för Gudstro är: **har allt detta kommit från ingenting?**

Människans naturliga tillstånd borde sköta resten, och personen kan stänga denna bok med ett lugnt hjärta, fullt med tro på denna världs Skapare.

För den som vill analysera ett mer detaljerat logiskt resonemang, så har jag försökt beskriva en variant av föregående argument i följande punkter:

1. En händelse sker inte utan orsak.
2. Att "börja existera" är en händelse.

Alltså: **Inte ingenting börjar existera utan orsak.**

1. Inte ingenting "börjar existera" utan orsak.
2. Universum har någon gång börjat att existera.

Alltså: **Universum har blivit till av en orsak.**

1. Universum har blivit till av en orsak.
2. En händelse sker om någonting orsakat det.

Alltså: **Någonting har orsakat universums tillblivelse.**

1. Någonting har orsakat universums tillblivelse.
2. Det som (aktivt) orsakat någontings tillblivelse, har skapat det.

Alltså: **Någonting har skapat universum.**

Låt oss kalla detta någonting för **Skaparen!**

Frågor och svar

Fråga: Men kan du vetenskapligt bevisa att Gud existerar?

Svar: Den vetenskapliga lösningsmetoden är till för att förklara (och demonstrera) fenomen som förekommer **i naturen**, så vad har detta med universums skapare att göra? Resonemanget är helt ologiskt.

Överhuvudtaget så kan inte metoden ens fastställa allt inom naturen - kan du vetenskapligt bevisa att din farfars farfars far existerat? Många svarar entusiastiskt ja, genom DNA eller benrester, eller genom födelseattester - men

vad bevisar dessa egentligen, rent vetenskapligt? Ingenting, förutom deras egen existens.

Fråga: Men att skapa är att “*aktivt* förorsaka tillblivelse”, men vi har inte bevis för att universum är förorsakat på ett aktivt sätt. Denna orsak skulle kunna vara passiv, såsom en boll som studsar efter att ha kolliderat med golvet (ingen har “studsat” bollen, den har studsat av sig själv).

Svar: Nej. Universum kan omöjligt ha haft en passiv första orsak, eftersom att alla passiva orsaker är ett resultat av en händelse (hur kan den då vara “först?”). Terminologin i förklaringen är emotsägelsefull och frågan därmed ogiltig.

Fråga: Ditt resonemang motbevisas av kvantfysiken; händelser behöver inte alls ha en orsak. Såsom Sturmark nämner, så “finns det tecken som tyder på att vissa processer saknar kausalitet”.

Svar: Nej.

Slutsatsen kring nonkausalitet kommer inte från en vetenskaplig observation och är inte fakta. Dessutom är påståendet omöjligt att bevisa - skedde händelsen helt utan orsak, eller saknar vi helt enkelt kunskap om orsakens existens?

Den som vill fördjupa sig i ämnet bör läsa Max Borns Nobelprisföreläsning “The Statistical Interpretations of Quantum Mechanics” och därmed förstå att begreppet “nonkausalitet” endast är att man “ger upp jakten” på Newtoniska förklaringar på bl.a. de banor som partiklar tar, och istället statistiskt försöker kartlägga deras beteende.

Fråga: Kvantfysiken bevisar att logik ofta inte gäller. Hur svarar du på detta?

Svar: Nej, detta är ett missförstånd. Kvantfysiken skulle aldrig kunna fastställa något liknande, för att kvantfysiken är uppbyggd av observationer av fenomen vars underliggande mekanismer vi inte förstår. Den modell som används idag, för det mesta, är den strikt statistiska tolkningen av kvantfysik som brukar benämnas “Köpenhamnsmodellen” (till skillnad från det som t.ex. Einstein förespråkade)

som vägrar göra några som helst induktiva antaganden gällande orsaker till observationerna.

Åter igen, läs Max Borns Nobelprisföreläsning för välbehövlig bakgrundsinformation kring kvantfysik.

Och vem skapade Skaparen?

Denna fråga kan formuleras som "vem orsakade Guds existens början", och förutsätter att Gud någon gång **börjat** att existera.

Ateister tror att Gud måste vara som resten av världen - **att Gud någon gång börjat existera** - och att Gud någon gång (potentiellt) kommer sluta existera.

T.om. den pinsamme Sturmark förutsätter i förbifarten att Gud någon gång blivit till ("... [Gud] behöver en orsak *för att börja existera*"), men vem påstod att Gud börjat att existera? Jo, ateisterna!

Och om vi inte håller med om att Gud börjat existera, varför ska vi behöva svara på vem som orsakat början av dess existens?

Logiken i resonemanget kring Gudstro är väldigt enkelt, men folk gör det till något komplicerat. De kan inte slita sig från tanken att Gud skulle vara olik sin skapelse, och dessa tvångstankar får dem att lämna frågan helt och hållet. (å la Carl Sagan)

Vi måste alltid komma ihåg att Skaparen och skapelsen är diametralt olika. Vi kan inte dra några liknelser mellan de två. Detta är något väldigt centralt i Islam, och att uttala detta är att prisa Gud.

Varför är Skaparen och skaparen så olika. Jo:

1. Både ateister och gudstroende är överens om att **skapelsen inte kan skapa**.
2. Och om Skaparen och skapelsen är diametralt olika i skapande, från skapelsens sida, så kan vi bara anta att det är likadant åt andra hållet: **Precis som det skapade inte kan skapa, så är inte skaparen skapad.**

Den som vill hävda motsatsen, får hämta klara bevis och en tydlig grund för sitt påstående.

Människor har dock i alla tider haft problem med att hålla isär skapelsens beskaffenhet och Skaparens natur. Så är fallet med månggudadyrkare, och så är fallet med ateister.

Frågor och svar

Fråga: Men vi ser att universum kan "skapa" - vet du inte att partiklar skapas och förstörs hela tiden enligt kvantfysiken?

Svar: Nej, detta är en förvrängning av vad som är nämnt inom kvantfysiken. Kvantfysiken utgår ifrån att all materia även är energi, och att energi kan ta formen av materia och tvärtom. Fenomenet som frågan beskriver handlar inte om att energi skapas eller förstörs, utan att energi byter form. Frågan är alltså helt irrelevant.

Några av ateismens logiska fallgropar

Genom att en person är ateist, så faller den i ett antal allvarliga ologiskheter.

Några av dessa är:

- Denne tror att **någonting kan komma från ingenting**, vilket emotsäger allt vi någonsin observerat och det mänskliga förnuftet.
- Denne tror på **existensen av ett oändligt antal dåtida händelser**, vilket är omöjligt. Om inte, så skulle nutida händelser aldrig kunna hända, eftersom att ett oändligt antal händelser först skulle behöva äga rum för att förorsaka dem.
(Observera att man inte kan tro på båda dessa på en gång)
- Denne tror att **absolut ondska eller godhet inte finns**. Detta är upprörande, eftersom det resulterar i att gott och ont anses vara moraliska värderingar, vilket är ett med vårt smak och tycke. Alltså är det lika oviktigt vad du tycker om en viss maträtt, som vad du tycker om abort, som vad du tycker om att tortera barn.

Det finns inga (rationella) argument för ateism

De flesta ateister är inte det genom rationellt övervägande, utan "passiva ateister" som aldrig tänkt över alternativen, samt "känslomässiga ateister" som vägrar tro på Gud pga saker som "jag vill inte ha någon som bestämmer över mig" eller "jag tror inte på någon som straffar eller belönar".

Vissa vill dock framstå som rationella, och lägger fram argument som "vem har skapat skaparen", men det hela brukar (i min erfarenhet) sluta i en suck av osäkerhet, obryddhet och upprördhet.

En strategi som humanister brukar ha, är att de framför argument som kräver djup förklaring, men att de nämner så många att man helt enkelt inte hinner svara på alla inom tidsramen. Ibland framförs de ofta med så dålig ton att man saknar lust att tilltala dem efter framförandet.

Exempel på argument är: "Alla religioner är ologiska, alltså finns inte Gud", "Det finns flera föreställningar om vad/vem Gud är, alltså finns inte Gud", "Ondska existerar i världen, alltså finns inte Gud" med mera. (Dessa är populistiska argument)

Ja, så kan man vinna ett antal diskussioner - men är det uppriktigt gentemot en själv?

Det måste dock sägas i ateisternas försvar, att kristna i väst alltid varit dåliga på att argumentera för Guds existens, t.ex. genom "Luckornas Gud" eller de "intellektualiserade" Kreationist-argumenten. Jag ber Gud att vägleda ateisterna förbi den dimman.

Hoppas att denna bok har klarat upp en del av missförstånden mellan ateister och Gudstroende, och att personen nu kommer att kunna ta sitt beslut med rätt grund; vilket kommer påverka personens bana i detta liv och i nästa.

Må Gud ge oss framgång i allt det som gör Honom nöjd. *"AMEN"!*